

Список використаних джерел

1. *Бондар В.П.* Удосконалення системи організації аудиторської діяльності в Україні // Формування ринкових відносин в Україні. — 2008. — № 9. — С.16—18.
2. *Занько Б.* На пульсі товароруку... Внутрішньогосподарський контроль за зберіганням і реалізацією товарів // Управлінський облік та бюджетування. — 2008. — № 8. — С. 32—36.
3. *Корінько М.Д.* Удосконалення організації та функціонування системи внутрішнього економічного контролю при диверсифікації діяльності суб'єктів господарювання // Статистика України. — 2008. — № 1. — С. 34—40.
4. *Садовніков О.А., Р.Р. Герсамія.* Організація і проведення внутрішнього і зовнішнього аудиту обліку товарів та товарних операцій на підприємствах для прийняття управлінських рішень // Аудитор України. — 2009. — № 9-10. С. 52 — 55.
5. *Стельмах Л.* Чи потрібна підприємству служба внутрішнього аудиту // Внутренний финансовый контроль. — 2009. — №5. — С. 25—227
6. *Усач Б.Ф.* Контроль і ревізія: Підручник / 7- е вид. — К.: Знання-Прес, 2008. — 263 с.

Сивовол А.П., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент О.О. Канцуров

МЕТОДИКА АУДИТУ ГРОШОВИХ КОШТІВ НА РАХУНКАХ У БАНКУ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ВАЛЮТІ

Розрахунки між підприємствами незалежно від форми власності в основному здійснюються шляхом безготівковими перерахунками через комерційні банки і регулюються спеціальними правилами тому зростає потреба всіх рівнів управління у своєчасній і достовірній інформації, що забезпечує прийняття обґрунтованих рішень. У цьому зв'язку все частіше зростає роль контролю за системою обліку коштів, а саме проведенні аудиту грошових коштів.

На сьогоднішній день при проведенні аудиту грошових коштів на рахунках у банку залишається ряд не вирішених проблем щодо методики проведення, що обумовлює подальше дослідження даних питань.

До проблемних питань аудиту грошових коштів на рахунках у банку слід віднести:

— недостатню кількість методичних розробок з аудиторського контролю за безготівковими розрахунками;

- брак достатнього досвіду аудиторської діяльності в Україні;
- відсутність типових форм документів з аудиту грошових коштів на рахунках в банку;
- відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту грошових коштів на рахунках у банку.

При проведенні аудиту грошових коштів на рахунках у банках, велику роль відіграє кількість рахунків відкритих підприємством і в якій валюті вони відкриті. Якщо відкрита велика кількість рахунків, і одні з них у національній, а інші в іноземній валюті, то аудитору необхідно більше часу для проведення даної перевірки. Також важливим фактором у даному випадку є період часу за який повинен аудитор здійснити аудиторську перевірку.

Аудит операцій на рахунках у банку необхідно почати з вивчення розрахунково-платіжних документів. Перевірити виписки банку, платіжні доручення, чекові книжки та іншу підтверджуючу виконання документацію [1].

Для перевірки збереженості виписок банку на підприємстві необхідно застосовувати прийом хронологічного контролю — розмістити виписки банку від першого числа місяця до останньої його дати. Звірити вхідні і вихідні залишки в суміжних виписках на предмет відповідності розглянутих сум. .

Але слід звернути увагу, що рівність залишків на рахунках і даних виписки не гарантує тотожності оборотів за виписками банку і за балансовим рахунком, оскільки при обробці виписок може бути допущено навмисне зменшення оборотів за дебетом і кредитом рахунка на однакову суму з метою приховати зловживання. Тому необхідно перевіряти відповідність оборотів за дебетом і кредитом рахунка за виписками банку за кожний місяць даним оборотів за обліковими реєстрами. [3].

При перевірці повноти корінців чеків у чековій книзі послідовно переглядаються чекові книжки підприємства і звіряється кількість корінців і незаповнених чеків у чековій книжці. В сумі їх повинно бути стільки, скільки зазначено на обкладинці чекової книжки. Також перевіряється послідовність номерів чеків на корінцях чекової книжки. Перевіркою чекової книжки встановлюють, чи збігаються серія і номер зіпсованого чека з серією і номером на корінці чека, до якого він прикріплений.

Крім того, слід впевнитися, що всі здійснені через банк операції є реальними і підтверджені відповідними справжніми (автентичними) документами. Бувають випадки, коли їх підробляють або прикладають не повністю, що дає можливість, застосовуючи неправильну кореспонденцію рахунків, приховувати в обліку

зловживання на значні суми. У разі виникнення сумнівів у справжності документів (відсутність банківського штампа, виправлення перерахованих сум, найменування одержувача грошей і дати здійснення операцій) слід провести зустрічну перевірку платіжних документів, які зберігаються у справах підприємства, із платіжними документами в банку або у контрагента з операції. Одночасно з'ясовують правильність кореспонденції рахунків і записів у облікових регістрах, бо деколи зловживання можуть бути приховані шляхом складання неправильних бухгалтерських записів (проводок), не підтверджених документами, а також сторнувальних записів без документальних підтверджень і без дійсної потреби або неправильним підрахунком чи перенесенням підсумків з одної сторінки регістру на іншу [3].

Обов'язковою є також перевірка правильності та обґрунтованості перерахування грошових коштів за товарно-матеріальні цінності, для чого порівнюються суми, вказані в платіжних документах, із даними виписки банку і записами на рахунку 63 «Розрахунки з постачальниками», 685 «Розрахунки з кредиторами» або на рахунку 37 «Розрахунки з різними дебіторами». Якщо є сумніви в справжності документів чи достовірності операцій, необхідно провести зустрічну перевірку їх постачальників продукції. Також необхідно приділити увагу правильності списання комісії за банківські послуги.

Метод взаємної перевірки дає можливість перевіряючим ознайомитися з процедурою формування журналу-ордеру № 1 с.г. (по рахунку № 31) і відомості № 1.2 с.г., які зіставляються з виписками банку й платіжними документами.

Під час перевірки операцій за акредитивами слід звірити залишки сум і обороти за виписками банку із записами в регістрах бухгалтерського обліку.

Одноразово з'ясовують причини, які зумовили розрахунки за акредитивною формою, чи передбачена ця форма розрахунків договором або чи може вона застосовується як санкція з боку постачальників за несвочасні платежі.

Перевіркою правильності банківських документів встановлюють чи не допускалося неправильне перерахування авансів і платежів за безтоварними рахунками [2].

Використання методики контролю грошових коштів на рахунку в банку дають у майбутньому позитивний результат у діяльності підприємства. На сьогодні аудит є найбільш правдивою і достовірною перевіркою фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання. Думки і висновки аудиторів своєчасно здат-

ні попередити підприємства про недоліки ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, а отже і застерегти від небажаних наслідків, штрафних санкцій і витрачання грошових коштів.

Список використаних джерел

1. *Бутинець Ф.Ф., Бондар В.П., Виговська Н.Г.* «Контроль ревізії: Підручник для студ. вищ. навч. закладів спец. «Облік і аудит» // 4 вид., доп, перероб. — Ж.: ПП «Рута», 2006.

2. *Труш В.С., Камінська Т.А.* Організація і методика аудиту підприємницької діяльності: навч-метод. посібн.; М-во освіти і науки України, Херсонський Державний технічний університет — Херсон: Олді-плюс, 2010 — 125 с.

3. *Усач Б.Ф., Душко З.О.* Організація і методика аудиту. Підручник. — К.: Знання, 2006 — 295 с.

Скоріна О.І., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент Л.В. Білозор

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ

Процес розвитку бухгалтерського обліку визначається вимогами користувачів бухгалтерської інформації. Нове ставлення до облікових даних висувають ряд самостійних проблем, пов'язаних із формуванням достовірної та об'єктивної інформації про стан і використання нематеріальних активів. Щоб своєчасно володіти такою інформацією, виникає необхідність у розгляді питань спостереження і перевірки процесу функціонування певного об'єкту нематеріальних активів.

Проблеми обліку нематеріальних активів висвітлювались у роботах вітчизняних учених-економістів О.Б. Бутнік-Сіверського, Н.Г. Виговської, С.Ф. Голова, М.Я. Дем'яненка, В.М. Жука, В.Б. Моссаковського, Р.С. Сайфуліна, О.Д. Святоцького, А.Д. Шеремет та ін. В спеціалізованій економічній літературі методику проведення інвентаризації аналізував професор В.В. Сопко [4]. Проте майже ніхто з авторів комплексно не розглядав методику, способи, процедури та методичні прийоми інвентаризаційного процесу щодо нематеріальних об'єктів обліку — нематеріальних активів.